
ПРОДУКТИВНІСТЬ СОЇ ЗАЛЕЖНО ВІД ПОЗАКОРЕНЕВОГО ПІДЖИВЛЕННЯ

Підлісний Р.М.
м. Полтава, Україна

Соя – важливе відкриття людства. Вже багато століть стратегічною культурою світового землеробства є соя. Її основна продукція покриває валову частку потреби людства у продуктах харчування [3]. Посіви цієї культури входять у четвірку головних сільськогосподарських культур світового землеробства. Таких як: рис, кукурудза, пшениця, соя. Насіння її унікальне, його використовують на кормові, продовольчі та технічні цілі [2].

З огляду на те, що попит на цю культуру постійно зростає, а площі під нею збільшуються з року в рік, актуальним є вдосконалення технологій вирощування культури та проведення сортооновлення та сортозаміни, що є одним із резервів підвищення продуктивності [1]. Завдяки своїй унікальності соя, як ніяка інша сільськогосподарська культура, привертає увагу агровиробників [4].

Основними факторами підвищення врожайності культур є, насамперед, підбір кращих інтенсивних сортів, впровадження і дотримання адаптованих технологій вирощування польових культур [5].

Таким чином, для певних ґрунтово-кліматичних умов, системи землеробства, моделі технології вирощування потрібно оптимально, науково-обґрунтовано підібрати сорт. Так щоб цей генотип повністю проявив свій потенціал у відповідних умовах та була можливість розробити елементи технології вирощування для збільшення продуктивності сої.

Метою досліджень було встановити вплив позакореневого підживлення на продуктивність сортів ранньостиглої групи, обґрунтування рекомендацій щодо вдосконалення елементів технології вирощування сої в умовах Лісостепу України.

У процесі досліджень передбачалося вирішити такі завдання:

- ✓ визначити вплив погодних умов року та особливостей сорту на формування біометричних показників рослин сої у репродуктивний період;
- ✓ встановити вплив технології вирощування та погодних умов року на врожайність насіння сої;
- ✓ визначити економічну ефективність вирощування ранньостиглих сортів сої залежно від позакореневого підживлення.

Для вивчення цих питань було закладено польовий дослід в трьох повторностях. Площа дослідної ділянки 40 м², облікова площа – 25 м², їх розміщення – суцільне, одноярусне.

За результатами експериментальних досліджень встановлено, що всі, досліджені сорти сої, активно реагували на позакореневе підживлення, але в залежності від генотипу рівень реакції був різний.

Використання для позакореневого підживлення вегетуючих рослин препарату Рексолін у сортів сої ранньостиглої групи в умовах 2018–2020 років характеризувалося стабільною неефективністю.

Застосування комплексного мікродобрива на хелатній основі Нутривант плюс більш позитивно впливало на врожайність, ніж використання для удобрення препарату Рексолін.

Погодні умови року проведення польового дослідження істотно впливали на процеси росту і розвитку та утворення репродуктивних органів рослин, і в кінцевому результаті врожайності культури. Необхідно, підкреслити, що для всіх сортів, які випробовували в експериментальних посівах, максимальну врожайність було отримано у 2018 році, а найгірший показник урожайності ранньостиглих сортів сформовано під час вирощування у 2020 році.

Результатами визначень та аналізів за біометричними показникам встановлено, що архітектоніка рослини та загальна вегетативна маса найкраще формувалася у рослин сорту Софія. Найкращий період для цього процесу зафіксовано в фазі цвітіння та в фазі формування бобів.

У середньому за результатами польового дослідження впродовж 2018–2020 років найкраще себе зарекомендував сорт Софія, який сформував врожайність насіння 3,69 т/га. Найменшу продуктивність посівів отримано у сорту Атланта,

врожайність становила 2,69 т/га, а в посівів сорту Сузір'я показник урожайності був на середньому рівні, а саме 3,28 т/га.

Економічна оцінка результатів розрахунку ефективності застосування позакореневого підживлення свідчить, що найкраще сіяти сою ранньостиглим сортом Софія та обприскувати під час вегетації культури комплексом хелатованих мікроелементів Нутривант плюс. Оскільки у цьому варіанті рівень рентабельності становив 240,79 %. Також досить високий рівень рентабельності виробництва сої 202,92 % отримано за технологією вирощування сорту Сузір'я, посіви якого підживлювали позакоренево під час вегетації препаратом Реаком.

Для виробництва рекомендовано сорти сої з тривалістю вегетаційного періоду до 90 днів, підживлювати позакоренево комплексом хелатованих мікроелементів Нутривант плюс, в нормі 2 кг/га у фазі появи другої пари трійчастих листків.

Бібліографічний список

1. Миленко О. Г. Влияние агротехнических факторов на эффективность ассимиляционных процессов в посевах сои. Вестник Курганской ГСХА. № 3. 2015. С. 27–30.
2. Міленко О.Г. Урожайність сої залежно від сорту, норм висіву насіння та способів догляду за посівами Збірник наукових праць. Агробіологія. 2015. № 1. С.85–88.
3. Шевніков М. Я., Міленко О.Г., І.І. Лотиш. Якісні показники насіння сої залежно від впливу мінеральних і бактеріальних добрив. Вісник Полтавської державної аграрної академії. 2014. № 4. С. 25–29.
4. Шевніков М.Я., Міленко О.Г., Лотиш І.І. Урожайність сортів сої залежно від елементів технології вирощування. Вісник ПДАА. № 3. 2018. С.15–21.
5. Шовкова О. В., Шевніков М. Я., Міленко О. Г. Особливості формування насінневої продуктивності рослинами сої залежно від елементів технології вирощування. Наукові доповіді НУБіП України. електрон. наук. фахове вид., № 2 (84), 2020. file:///C:/Users/51/Downloads/14031-32183-1-SM.pdf.